

Două împărății opuse, incompatibile, ireconciliabile

Sâmbătă, 27 februarie 2010

Gili Cârstea

„De ce a permis Dumnezeu răul?”

Aceasta este o întrebare deplasată, nebunească, irațională. Dumnezeu nu a permis niciun rău. Niciodată. Nu l-a produs, nu l-a declanșat și nu l-a tolerat El. Și nu numai atât, dar Dumnezeu nici măcar nu se folosește de rău, de nelegiuire, spre a-Și atinge scopurile, sau spre a educa pe cineva, așa cum se susține astăzi.

Păcatul, nelegiuirea și moartea au apărut deoarece unul dintre serafimii luminoși și sfinți a crezut că poate îmbunătăți neprihănirea, că poate ridica o guvernare mai bună decât cea divină. Prin viclenie și elaborată manipulare a realității, el a creat o situație stranie în care Dumnezeu nu poate fi prezent, și totuși viața să continue. Și iată de ce:

Universul funcționează pe temelia unui mecanism etern: părtășia cu natura divină. Inspirația folosește expresia „izvorul vieții.” Conectarea la el înseamnă viață veșnică. Deconectarea înseamnă moarte. Acolo unde este prezent Dumnezeu, domnește neprihănirea, deci viața. Acolo unde Dumnezeu este absent, viața încetează.

Tema diavolului era următoarea: Cum să-L alunge pe Dumnezeu din templul inimii, și în același timp să nu moară, cel puțin pentru un timp? Singura soluție era să implice pe cât mai mulți în rebeliunea lui, iar celorlalți să le pervertească realitatea despre caracterul lui Dumnezeu.

Două acțiuni erau necesare, și au fost puse imediat în practică: A declarat că locuirea Duhului Sfânt în ei – părtășia de natură divină – este un sistem de control și sclavie, care împiedică evoluția spre divinitate, și a sugerat că toți cei care contestă acest sistem vor fi măcelăriți fără milă.

Otrava s-a dovedit mortală, mai ales că Lucifer era cel care „sigila desăvârșirea,” pentru care nu existau taine (Eze 28:3), și în care îngerii aveau încredere deplină. Miliarde au cerut deconectarea de la izvorul vieții, iar ceilalți au

rămas cu suspiciunea care le îngheța inima că ei slujesc o guvernare violentă, arbitrară și chiar criminală.

Cum putea reacționa neprihănirea într-o astfel de situație?

Dacă Dumnezeu lăsa pe rebeli să culeagă rezultatul propriei lor acțiuni, ei ar fi murit instantaneu. Aceasta este consecința naturală a deconectării de la izvorul vieții. Dar îngerii rămași loiali lui Dumnezeu, ca și lumile necăzute, ar fi avut astfel dovada de netăgăduit că Lucifer a avut dreptate, că guvernarea lui Dumnezeu este una violentă, în care forța și amenințarea cu forța sunt metodele reale, în ciuda vorbelor frumoase despre dragoste, servire dezinteresată, libertate și respect. Universul s-ar fi transformat într-un gulag, în care teama ar fi luat locul dragostei, un coșmar etern din care nu ar fi existat niciodată o ieșire.

Din acest motiv Dumnezeu trebuia să păstreze în viață, cel puțin pentru un timp, pe copiii Săi răzvrățiți.

Dar cum să păstrezi în viață pe cineva care deliberat s-a deconectat de la viață, în deplină înțelegere a faptului că gestul produce moarte instantanee și eternă? O astfel de acțiune cerea anularea legii eterne a creațiunii, care stabilea că viața este posibilă doar în părtășie cu natura divină, și imposibilă în afara ei. Ori anularea acestei legi spulbera întreaga creațiune inteligentă, deoarece imortalitatea nu este o trăsătură a ființei create, ci doar a Creatorului, și pe care Acesta este dispus să o împartă cu creaturile Sale.

Era cât se poate de simplu: Îți place această lume, dorești să trăiești? Atunci trebuie să accepți conexiunea la divinitate. Nu îți place lumea neprihănirii, nu dorești să trăiești în ea? Nimeni nu te obligă. Solicită deconectarea de la izvorul vieții, și imediat dispari ca și când nu ai existat niciodată.

Dumnezeu nu a fost luat prin surprindere de această devastatoare situație. Atunci când s-au luat marile decizii de a popula universul cu ființe inteligente, guvernarea divină a luat în serios posibilitatea ca odată, cândva, cineva să conteste inițiativa lui Dumnezeu de a-l aduce la viață în acea lume, și de a trebui să trăiască etern acolo unde nu dorește să trăiască („Vai de cine zice tatălui său: Pentru ce m-ai născut?” - Is 45:10). Trebuia prevăzut un mecanism simplu, o poartă de ieșire din împărăție, o metodă nedureroasă de a încheia viața, acolo unde ea nu este iubită sau apreciată. Altfel, acea persoană era condamnată să trăiască veșnic într-un infern din care nu există ieșire. Din acest motiv nu era înțelept să fie create ființe nemuritoare.

Așa a fost conceput legământul cel veșnic, numit mai târziu „scrierea legii în inimă,” „taina evlaviei” sau „părtășia cu natura divină.” Ca o protecție împotriva oricărei suspiciuni de abuz sau constrângere, a fost creat mecanismul conectării și deconectării de la izvorul vieții, ființele create având astfel opțiunea de a alege sau respinge viața, așa cum era ea definită într-o împărăție a neprihănirii, atât de bună pe cât o putea imagina și menține Dumnezeu și caracterul Său.

Dar niciunul dintre locuitorii universului nu a folosit acest mecanism, deoarece nici nu le trecea măcar prin cap să renunțe la fericirea de nedescris, pacea, libertatea și satisfacția supremă pe care le oferă o lume întemeiată pe neprihănire și dragoste dezinteresată. Da, ușa de ieșire din această împărăție era acolo, la dispoziția oricui, dar pentru ei ea era ca și inexistentă, deoarece nimeni nu se gândea să se folosească de ea.

S-a folosit Lucifer, dar nu ca să iasă el din împărăția pe care nu o mai suporta, ci spre a-i păcăli pe prietenii și frații lui. Le-a spus că acea ușă de ieșire duce către muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei, și nicidecum la moarte veșnică.

Era o dispută între cuvântul lui Dumnezeu și cuvântul lui Lucifer.

Oricât de surprinzător ar părea, o treime dintre îngerii de pe planeta-reședință au trecut de partea rebeliunii. Ceilalți, deși au rămas loiali lui Dumnezeu, erau în mare confuzie, în fața acestei uluitoare și incredibile situații. Inima tuturor era paralizată de întrebarea dacă nu cumva ei sprijină, fără să știe, o guvernare ocultă, egoistă și nedreaptă.

Încrederea în cuvântul lui Dumnezeu a fost puternic zguduită, iar într-o astfel de situație nu mai sunt suficiente declarațiile și decretele imperiale. Apăruse un conflict care nu mai putea fi clarificat decât pe baza dovezilor.

În astfel de situații, neprihănirea este incapabilă să câștige controversa, deoarece ea nu poate apela la constrângere, flatare, minciună sau orice altă metodă diplomatică. Doar adevărul, confirmat prin experiență și susținut de dovezi irefutabile, poate aduce armonia pierdută prin neîncredere.

Guvernarea divină a fost astfel constrânsă, obligată să păstreze în viață pe îngerii deconectați de la izvorul vieții. Expresia „Dumnezeu a permis” este cu totul nepotrivită aici. Nu era o chestiune de permis sau de nepermis. Era singura opțiune, fără de care universul se scufunda în haosul neîncrederii, suspiciunii, urii și violenței. Dragostea nu poate fi poruncită; ea vine din încredere, apreciere, cunoaștere și recunoștință. Universul rămas loial lui Dumnezeu a fost târât fără voie în controversa mortală dintre neprihănire și păcat.

Legea era clară și inflexibilă: Deconectarea de la izvorul vieții produce moarte eternă și instantanee. Ca să poată fi păstrate în viață ființe deconectate de la izvorul vieții existau două opțiuni: Desființarea legii, sau moartea Legiuitorului.

Dumnezeu a ales, încă de la întemeierea universului, opțiunea a doua. Mielul lui Dumnezeu, Cuvântul etern, S-a așezat între vii și morți, astfel ca urgia să înceteze, până se vor clarifica lucrurile iar Dumnezeu va fi justificat în procedura Sa cu păcatul și păcătoșii. Prețul a fost imens, și nu cred că poate fi înțeles de mintea omenească, de aceea nici nu insist la acest subiect. Odată o să înțelegem perfect acest lucru.

Heruvimul răzvrătit a obținut astfel posibilitatea să arate cum funcționează o lume condusă de o altă lege decât legământul cel veșnic. Avea toată libertatea să implice în proiectele lui pe locuitorii lumilor, dacă aceștia vor dori să se alăture rebeliunii. Dumnezeu nu pune absolut nicio piedică în fața acestui proiect, Lucifer devenit Satana având toată libertatea în demersurile lui. Toți aveau dreptul să vadă unde duce nelegiuirea, care sunt consecințele călcării legii și care este plata păcatului în noua guvernare propusă de îngerii căzuți.

Așa a apărut împărăția nelegiurii, condusă de legea păcatului și a morții, în care Dumnezeu nu are niciun amestec, nicio parte și nicio răspundere. Sunt lumi opuse, incompatibile și ireconciliabile.

Satana declara că lumea lui este sustenabilă, și că, fără amestecul lui Dumnezeu, ea progresează, evoluează, și va deveni un regat înfloritor, cu totul de aur.

Dumnezeu S-a angajat să nu Se amestece. El a afirmat că o astfel de lume, guvernată de o astfel de lege, se nimicește singură, fără ajutorul vreunei mâini, fără nicio intervenție din afară.

Aceasta este controversa în care este acum prins întregul univers. Se va prăbuși împărăția nelegiurii singură și neajutată de nimeni, sau va fi necesar ca Dumnezeu să o nimicească? Este păcatul capabil să ucidă, sau trebuie să intervină Dumnezeu? Este nelegiuirea un cancer de nevindecat pentru civilizația noastră, sau este nevoie de o expediție militară divină, spre a curma rebeliunea de pe pământ?

Așa stând lucrurile, este nebunesc să spui că Dumnezeu a permis răul, că El are vreun amestec sau responsabilitate pentru ceea ce se întâmplă în lumea și guvernarea opusă Lui.

Este o lume peste care cad „turnurile din Siloam,” fără ca să le trântescă Dumnezeu.

Este o lume în care „Cezarul” amestecă sângele închinătorilor cu jertfele lor, fără ca Dumnezeu să-l fi împins la aceasta.

Este o lume în care disidenții sunt măcelăriți fără cruțare, ei, de care lumea nu este vrednică (Evr 11:38), fără ca Dumnezeu să Se amestece spre a-i salva.

Este o lume în care Hristos a fost, este și va fi răstignit fără nicio ezitare, ori de câte ori va încerca să aducă o rază de lumină despre realitatea față de care omenirea este oarbă.

Împărăția lui Dumnezeu nu este *în* lumea aceasta, *din* lumea aceasta sau *cu* lumea aceasta. Sunt două împărății opuse, incompatibile și ireconciliabile.